

for vidtgående krav om regnskab på disse områder, hvor en kontrol alligevel vil være vanskelig at gennemføre.

Til § 8.

I kommissionsudkastets § 7 gives der regler, som angår indkomstopgørelsen vedrørende ikke-selvstændigt erhverv.

Efter gældende praksis fastsætter ligningsrådet hvert år den skattepligtige normalværdi af arbejdsvederlag, der består i kost og logi. Kommissionsudkastet (§ 7, stk. 1) indeholdt en regel, der fastslog dette i en sådan form, at ligningsrådets anvisninger vedrørende værdiansættelsen måtte anses for endelige, således at spørgsmål om værdiansættelsen af kost og logi ville blive unddraget landsskatterettens kompetence. I konsekvens af, at man har anset det for rimeligt at imødekomme den på andre punkter — med hensyn til fastsættelsen af afskrivningssatser og værdien af noterede aktier — rejste kritik af, at skatteyderne unddrages adgang til klage til landsskatte retten, har man ladet det pågældende stykke udgå, hvilket naturligvis ikke hindrer, at ligningsrådet, som hidtil, kan give anvisninger for værdiansættelsen.

Reglen i kommissionsudkastets § 7, stk. 3, om „lønmotagerfradraget“ blev allerede optaget i vor skattelovgivning ved ligningsloven for skatteåret 1952—53, jfr. nu lovebekendtgørelse af 19. december 1952 § 20. Bestemmelsen er optaget som en særlig paragraf i nærværende lovforslag, nemlig § 12, der gennem sin placering lige efter paragraffen om fradrag af drifts- eller erhvervsudgifter (§ 11) og gennem formuleringen af stk. 1 i begyndelsen giver udtryk for, at der her er tale om et på særlig måde tillempet fradrag for sådanne udgifter.

Som nærværende paragraf herefter fremtræder i forslaget, svarer den til kommissionsudkastets § 7, stk. 2 (bemærkningerne side 78) om skattefrihed for bidrag, der af den skattepligtiges arbejdsgiver ydes til en pensionsordning for den skattepligtige. I forhold til reglen i kommissionsudkastet er der dog foretaget forskellige ændringer. Man har således, forsåvidt angår pensionsordninger, som tilsikrer den skattepligtige en kapitaludbetaling (b), søgt det klart fremhævet, at pensionsbidraget med renter skal være unddraget den skattepligtiges rådighed,

mindst til det fyldte 60. år, selvom arbejdsforholdet ophører forinden (medmindre ophøret er begrundet i uarbejdsdygtighed, for kvinders vedkommende også i indgåelse af ægteskab), idet et sådant krav synes at stemme med den bag reglen liggende tanke. På den anden side har man ikke, som kommissionsudkastet, betinget skattefriheden af, at pensionsudbetalingen tilvejebringes i henhold til bindende tilsagn fra arbejdsgiverens side ved faste eller i forhold til årslønnen beregnede indskud. Fastholdelsen af denne yderligere betingelse ville betyde, at skattefriheden blev udelukket i tilfælde, hvor det som følge af funktionærens fremrykkede alder var nødvendigt at foretage et kapitalindskud ved ordningens etablering, og dette synes ikke rimeligt. Endelig skal nævnes, at efter kommissionsudkastets § 7, stk. 2, sidste pkt., skulle den skattepligtige ikke kunne holde bidrag fra arbejdsgiveren til kapitaludbetaling udenfor sin indkomstopgørelse, hvis arbejdsgiveren var gift med eller i ret op- eller nedstigende linie beslægtet med den skattepligtige, eller hvis arbejdsgiveren var et aktieselskab, i hvilket den skattepligtige eventuelt i forbindelse med højst to andre aktionærer beherskede aktiemajoriteten. Efter forslaget er denne udelukkelse fra skattefriheden ikke — som efter kommissionsudkastet — ubetinget. Fritagelsesbestemmelsen kan komme til anvendelse, såfremt der også for andre personer, ansat i virksomheden, er etableret pensionsordninger, og den pågældende påviser, at den for ham truffne ordning ikke går ud over, hvad der kan anses for passende i forhold til disse pensionsordninger. Blandt de personer, på hvilke fritagelsesbestemmelsen i § 8 ikke ubetinget kommer til anvendelse, nævner kommissionsudkastet ikke besvoglede med arbejdsgiveren. Man har imidlertid fundet det rimeligt at udvide undtagelsesbestemmelsen til også at omfatte sådanne personer. Endvidere er bestemmelsen om aktieselskaber udformet således, at den kommer til anvendelse på personer, der er aktionærer i selskabet og i realiteten har afgørende indflydelse på dets dispositioner.

Til § 9.

Ifølge statsskattelovens § 4 b skal lejeværdien af bolig i egen ejendom medregnes.